

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 526/05
25.05.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Љубомира Вучковића, Милене Инић-Дреџун, Бате Цветковића и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, записничарем, у кривичном предмету против оптуженог АА, због кривичног дела силовања из члана 103. став 2. у вези става 1. КЗ РС, одлучујући о жалби Окружног јавног тужиоца у Зрењанину, изјављеној против пресуде Окружног суда у Зрењанину К број 118/04 од 18. 01. 2005. године, у седници већа одржаној дана 25. 05. 2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба Окружног јавног тужиоца у Зрењанину и пресуда Окружног суда у Зрењанину К број 118/04 од 18. 01. 2005. године ПОТВРЂУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Зрењанину К број 118/04 од 18. 01. 2005. године оптужени АА, на основу члана 355. тачка 3. ЗКП, ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело силовања из члана 103. став 2. у вези става 1. КЗ РС и одлучено је да на основу члана 197. став 1. у вези члана 193. ЗКП, трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава. Истом пресудом одлучено је да се привремено одузети предмети по потврдама СУП-а Зрењанин од 04.11.2004. године по правноснажности пресуде врате оптуженом односно оштећеној.

Против ове пресуде жалбу је изјавио Окружни јавни тужилац у Зрењанину, због погрешно утврђеног чињеничног стања са предлогом да се побијана пресуда укине и предмет упути првостепеном суду на поновно суђење.

Одговор на ову жалбу дао је бранилац оптуженог, адвокат АБ у коме је предложио да се жалба јавног тужиоца одбије као неоснована, а првостепена пресуда потврди.

Републички јавни тужилац је поднеском Ктж. број 658/05 од 11. 05. 2005.године, предложио да се уважи жалба Окружног јавног тужиоца, а првостепена пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у смислу члана 380. ЗКП, па је по оцени навода и предлога у жалби, одговора на жалбу, цитираног мишљења Републичког јавног тужиоца нашао:

Жалба је неоснована.

У првостепеном поступку није учињена ниједна битна повреде одредаба кривичног поступка, нити је повређен кривични закон на штету оптуженог, а на које повреде Врховни суд пази по службеној дужности у смислу члана 380. став 1. тачка 1. и 2. ЗКП.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно утврђеног чињеничног стања жалбом Јавног тужиоца се истиче да је оптужени извршио кривично дело које му је оптужбом стављено на терет, а да су супротна утврђења првостепеног суда погрешна, с обзиром да је неосновано прихваћена одбрана оптуженог која је дата на главном претресу, те се указује на погрешно оцењене доказе од стране првостепеног суда.

По налажењу Врховног суда, неосновано се жалбом Јавног тужиоца оспорава првостепена пресуда у погледу утврђеног чињеничног стања.

Чињенично стање, супротно жалби Јавног тужиоца, потпуно је и правилно утврђено након правилне оцене изведених доказа наведених у образложењу побијане пресуде, а посебно на основу исказа сведока оштећене ББ, сведока ВВ, ГГ, ДД и ЋЋ, исказа вештака др ЕЕ и др ЖЖ, потврде о привремено одузетим предметима СУП-а Зрењанин од 04. 11. 2004. године, лекарског извештаја о телесним повредама за оптуженог и оштећену од 04.11.2004. године, као и одбране оптуженог.

По оцени Врховног суда првостепени суд је правилно ценио као основану одбрану оптуженог АА која је дата на главном претресу, којом је негирао да је оштећену ББ критичном приликом принудио на обљубу, јер је иста у складу са другим изведеним доказима, а којима није доказана тврдња да је од стране оптуженог примењена сила односно претња усмерена ка савлађивању отпора жртве, а у циљу обљубе нити је доказано да је оштећена приликом обљубе нападачу пружала трајан и стваран отпор.

Правилно првостепени суд није прихватио исказ оштећене ББ који је мењала током поступка и с обзиром да је противречан другим изведеним доказима и одбрани оптуженог коју је суд прихватио.

Првостепени суд је правилно утврдио да нису доказана сва законска обележја кривичног дела силовања из члана 103. став 1. КЗ РС, па самим тим ни из става 2. истог члана које је оптуженом оптужницом Окружног јавног тужиоца стављено на терет, па стога не стоје супротни наводи у жалби Јавног тужиоца, који се у суштини своде на другачију оцену одбране оптуженог и изведених доказа.

Наиме, у жалби се и не указује на постојање неке чињенице, околности или пак доказа који нису били цењени од стране првостепеног суда и који би доводили у сумњу правилност таквог закључивања, већ се само износи сопствена оцена истих чињеница и околности које је првостепени суд имао у виду и по налажењу Врховног суда правилно оценио и за своје закључке дао јасне, логичне и за овај суд у свему прихватљиве разлоге и правилном применом члана 355. тачка 3. ЗКП оптуженог АА ослободио од оптужбе за кривично дело силовања из члана 103. став 2. у вези става 1. КЗ РС, пошто у спроведеном поступку није доказано да је учинио дело за које је оптужен.

С обзиром на изнето, нису основани жалбени наводи Јавног тужиоца којима се првостепена пресуда побија, па је Врховни суд одбио као неосновану жалбу Јавног тужиоца и на основу члана 388. ЗКП, потврдио првостепену пресуду.

Записничар Председник већа-судија

Весна Веселиновић, с.р. Јанко Лазаревић, с.р.

За тачност отправка

МЂ